పదకొండు కొడ్తూ వుండగా డ్రాయింగ్ రూమ్‌లోకి ప్రవేశించారు. జగదీష్‌చంద్ర వీళ్ళని చూసి విష్‌చేసి కూర్చోమన్నాడు. రమణ ఎగ్జైట్‌మెంట్‌తో వూపిరి బిగపట్టేడు. వాళ్ళకి యివ్వబడిన సమయం అయిదు నిముషాలు.

"మీరేనా ప్రొఫెసర్?".

తలూపేడు. నిమిషంపాటు మామూలు సంభాషణ.

"నక్షత్రం ఒకటి భూమివైపు వస్తుందని ఎందుకు భావిస్తారు మీరు?" విషయం కదుపుతూ అన్నాడు.

"చూసేను కాబట్టి".

"ఎక్కడా?".

"నా టెలిస్కోప్‌లో".

"మీ దగ్గర టెలిస్కోప్ వుందా?".

"ఉంది".

"మనదేశంలో వున్న మిగతా అబ్జర్వేటరీస్ కనుక్కోలేని విషయాన్ని మీరు ఎలా కనుక్కొన్నారు?"

"మనదేశంలో ఎక్కడా నా దగ్గరున్నంత పెద్ద టెలిస్కోప్ లేదు. మనదేశంలోనే కాదు, ప్రపంచంలోనే లేదు".

జగదీష్‌చంద్ర, అవినాష్ అతడివైపు చిత్రంగా చూసేరు. కొంచెం సేపు ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

"ఆ నక్షత్రం భూమివైపే వస్తుందని ఎందుకనుకొంటున్నారు? ఒకవేళ వచ్చినా అది పదిహేడో తేదీనాడే వస్తుందని నమ్మకం ఏమిటి?.

"లెక్కలు కట్టేను".

"మీ దగ్గర కంప్యూటరుందా?".

"నా మెదడే కంప్యూటరు".

"ఎనభై ఎనిమిది తొంభై మూళ్ళెంత?" అవినాష్ నవ్వుతూ అడిగేడు.

"ఎనిమిదివేల నూట యెనభై నాలుగు".

మళ్ళీ కొంచెం నిశ్శబ్దం.

"ప్రపంచంలో ఏ ఆస్ట్రానమిస్టు కనుక్కోలేనిదాన్ని మీరు ఏ పరికరమూ లేకుండా కనుక్కున్నానంటారా?".

"నేను కనుక్కున్నది నిజమవనూ వచ్చు, కాకపోనూవచ్చు, ప్రపంచం సంగతి నాకు తెలీదు. ఏ అబ్జర్వేటరీ పని చెయ్యటం లేదు".

జగదీష్ భృకుటి ముడిపడింది "పని చెయ్యటం లేదా?" సాలోచనగా అన్నాడు.

అయిదు నిమిషాలైయినట్టు సంకేతం. మరికొంత పొడిగింపబడింది.

జగదీష్అన్నాడు "ఆ నక్షత్రానికి మీరన్నట్టు ఆకర్షణ శక్తిగాని వుంటే, వస్తువులే కాదు, అన్ని పదార్థాలూ దాన్ని చేరుకుంటాయి కదా".

"అది ఆ నక్షత్రపు ఆకర్షణ శక్తిని బట్టి వుంటుంది".

"అంటే....".

"ఒక అయస్కాంతం ఇనుప ముక్కని ఆకర్షిస్తుంది. ఆ నక్షత్రంలో వుండే అయస్కాంతం బంగారం మీద ఎక్కువ ప్రభావాన్ని చూపించగల్గితే.... అన్నిటికన్నా ముందు బంగారం భూమి నుంచి వెలుపలికి వెళ్ళిపోవటానికి ప్రయత్నిస్తుంది".

"ఏ గ్రహపు ప్రభావం ఏ యే లోహాల మీద ఎక్కువగా వుంటుందని మీరనుకుంటున్నారు?".

"క్షమించండి, నేను ఆస్ట్రొనమిస్ట్ని, జియాలజిస్ట్ని కాను" అన్నాడు ప్రొఫెసర్ "ఏది ఏమైనా, పదిహేడో తారీఖు పదకొండింటికి అది అత్యంత సమీపంగా వస్తుంది కదా, అప్పుడు అన్ని వస్తువులూ దానివైపు ఆకర్షితమవుతాయి".

"నా ప్రశ్నని మీరు సరిగ్గా అర్థం చేసుకోలేదు" అన్నాడు జగదీష్ "ఆ నక్షత్రం దేన్ని బాగా ఆకర్షించగలదో అది భూమిని వీడి తొందరగా అటువైపు వెళ్ళిపోతుంది. ఉదాహరణకి అది ఇనుముని బాగా ఆకర్షిస్తుందనుకోండి. పదకొండు గంటలా పదినిమిషాలకి ముందే భూమి యొక్క లితోస్ఫియర్లో వుండే 19 శాతం ఇనుము అటు వెళ్ళిపోతుంది. అంటే భూమి బ్రద్ధలవటం ప్రారంభిస్తుందన్న మాట. అవునా?".

ప్రొఫెసర్ ఒక క్షణం ఆలోచించాడు "అలా అవటం సాధ్యమై వుంటే ఆ కదలిక యేదో ఒక పదార్థంలో తొందర్లో మొదలవుతుంది" అన్నాడు.

"తొందర్లో అవటం కాదు, అయింది" నెమ్మదిగా స్ఫుటంగా అన్నాడు జగదీష్. శ్రోతలు ఉలిక్కిపడ్డారు. గదిలో సూది పడ్తే వినపడేంత నిశ్శబ్దం.

"....నేను స్వయంగా చూసేను. నెలరోజుల క్రితం ఒక పెద్ద రాయి గాలిలో ఎవరో లేపినట్టు పైకి లేచి క్రిందికి పడిపోయింది. నా ఉద్దేశం ఆ రాతిలో వున్న పదార్థం ఆ రోజు ముందుగా ఆకర్షణ శక్తికి లోనవుతుందన్నమాట" అంటూ లేచాడు "ఆ పదార్థం ఏమిటో కనుక్కోండి. దానివల్ల మీ థియరీకి ఏదయినా లాభం కలుగుతుందేమో చూడండి. మీ రిపోర్టు పంపండి-".

ఇద్దరూ షేక్ హ్యాండిచ్చి బైటకొచ్చారు.

"ఏమిటిదంతా?" అవినాష్ అడిగేడు వాళ్ళు వెళ్ళేక.

"మానవుడి జీవితానికి ఆఖరి రోజు వచ్చిందని యీ ప్రొఫెసర్ అంటున్నాడు. అది ఎంత

వరకు నిజమో తెలీదు, అదే నిజమై యీ మానవ జాతి అంతరించిపోతే.... అప్పుడు యీ రాజకీయాలుండవు- మనిషి మనిషి డబ్బు కోసం, కీర్తి కోసం, పదవి కోసం కొట్టుకొని చావటం వుండదు. ఒకవేళ అది నిజం కాకపోతే- అదీ మనకి లాభమే. ప్రజల దృష్టి అటు మళ్ళుతుంది. మనషికి ప్రాణం కన్నా తీపి యింకొకటిలేదు. నెల రోజుల పాటూ దేశంలో యే నోట విన్నా అదే సమస్య వినిపిస్తుంది. ప్రతీ పేపరు యెక్కువ స్థలాన్ని ఆ విషయం రాయడానికే కేటాయిస్తాము. ఈ లోపులో మనం బలం పుంజుకోవచ్చు. మన స్థానాన్ని సుస్థిర పర్చుకోవటాని ఈ పదిహేను రోజులూ చాలు. ప్రజలు దృష్టి డైవర్ట్ చెయ్యటానికి ఇంతకన్నా మంచి విషయం ఇప్పట్లో ఇంకొకటి వుంటుందని నేను అనుకోను".

పార్టీ ఛీఫ్ నవ్వేడు. మనిషి మనుగడమీద రాజకీయ చదరంగం ప్రారంభమైంది.

* * * * * *

ఢిల్లీ, ఆగష్టు నాలుగు రాత్రి.

చేతులు రెండూ తలక్రింద పెట్టుకొని వెల్లకిలా పడుకొని ఆకాశం కేసి చూస్తున్నాడు ప్రొఫెసర్. పక్కనే ఇంకో పక్కమీద రమణ. టైమ్ తొమ్మిదయింది. ప్రధానిని కలుసుకొని అప్పటికి పది గంటలు కావొస్తూంది.

"రాయి గాలిలో లేవటం చిత్రంగా వుంది?" అన్నాడు రమణ.

"అందులో చిత్రం యేముంది? అందులోని ఒక పదార్థం ఏదో ఆకర్షణకి లోనై వుంటుంది".

"ఆ విషయం ప్రధాని యెందుకు ఆ రోజే వెల్లడి చేయలేదు?".

"ఏమని వెల్లడిచేస్తారు? అర్థరాత్రి తాను ఓ రాయి గాలిలోకి లేవటం చూశాననా? అలా చెప్తే ప్రతిపక్షం వాళ్ళు బ్రతకనిస్తారా? ప్రధానికి మతిపోయిందని ప్రచారం చెయ్యరూ-".

నిజమేనన్నట్టు రమణ మాట్లాడలేదు.

"ఏ లెవల్‌లో వుండే కష్టాలు ఆ లెవల్లో వుంటాయి. బై ది బై నీకు పెళ్ళయిందా?".

రమణ నవ్వేడు. "కాలేదు".

"మరి ప్రపంచం ఆఖరయిపోతే యేం చేస్తావ్".

"బ్యాచెలర్‌గానే చచ్చిపోతాను".

"లేదు లేదు. విషయం అంత వరకూ వస్తే యీ పది రోజులు బాగా ఎంజాయ్ చెయ్యి. రేపే పెళ్ళి చేసుకో!".

రమణ మాట్లాడలేదు.

"పది రోజుల కోసం ఎలాంటి అమ్మాయి అయితేనేం? అమ్మాయి అయితే చాలు".

"అలా అనకు. కళ్ళు తామరపూవుల్లా వుండాలి".

"మెడ శంఖంలా వుండాలి" నవ్వాడు. అతడికి మాలతి జ్ఞాపకం వచ్చింది.

"పెదవులు తమలపాకుల్లా వుండాలి".

"మీకు కవిత్వం వచ్చే-".

"చెక్కిళ్ళు దానిమ్మపళ్ళల్లా వుండాలి".

"పలువరస బియ్యపు గింజల్లా వుండాలి".

"ముక్కు సంపెంగ-".

"జడ మిన్నాగు-".

"బొట్టు, దోసగింజంత సింగారం".

"కట్టు, పాత పోసిన బంగారం".

"అన్నీ కలిసిన మొహం చంద్రబింబం".

"మామూలు చంద్రబింబం కాదు, పౌర్ణమి నాటి చంద్రబింబం....".

"ఆహా....నిండు ఆకాశంలో.... అలా....".

"ఈ రోజు అమావాస్య" అన్నాడు రమణ.

"ఆస్ట్రానమిస్ట్‌కి అమావాస్య యేదో పౌర్ణమేదో చెపుతున్నావా.....ఆగష్టు నాలుగు ఈ రోజు పౌర్ణమి".

"మరి చంద్రుడేడి?".

ప్రొఫెసర్ ఆకాశం వైపు చూసేడు.

నక్షత్రాలు మిల మిల మెరుస్తున్నాయి. ఎక్కడా చిన్న మబ్బు తునక కూడా లేదు. ఆకాశం నిర్మలంగావుంది. చంద్రుడు మాత్రం లేడు.

ఇద్దరు మొహాలు చూసుకొన్నారు.

"ఆరింటికి రావలసిన శశాంకుడు ఏ తారలో సరసమాడటానికి వెళ్ళేడు?" ప్రొఫెసర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

రమణ నవ్వలేదు.

ఇప్పటివరకూ అంతా నవ్వులాటగా- ఏదో కలలాగా జరిగిపోయింది. కానీ ఒక్కొక్క విపరీతమే చూస్తూ వుంటే జరుగుతున్న దంతా నిజమేనన్న నమ్మకం కలుగుతోంది. ఒక్కసారి ఆ భావన వచ్చేసరికి ఒళ్ళు గగుర్పొడిచింది. సన్నగా వణికేడు.

"చం....చంద్రుడేమయ్యాడు?".

"చూద్దాం" అంటూ కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అతడి పెదవులు అస్పష్టంగా కదలసాగాయి. రెండు నిమిషాల తర్వాత కళ్ళు తెరచి "పదిన్నర......" అన్నాడు. "....నా లెక్క కరెక్టయితే ఈ రాత్రి పదిన్నర వరకూ చంద్రుడు రాడు-"

ఇంతలో క్రింద చప్పుడయింది.

ఫోను...

భూగర్భ శాస్త్రజ్ఞుడు భట్ ఫోన్ చేసేడు.

"యస్ భట్!".

"మీరు అర్జంటుగా రాగలరా?".

"ఆ రాయి పరీక్ష చేసేరా?".

"ఆ విషయమే మాట్లాడాలి. వస్తారా?".

"ఇప్పుడే వస్తున్నాను".

రమణా, ప్రొఫెసర్ లాబ్‌కు వెళ్ళేసరికి పది అయింది. భట్ వాళ్ళకోసమే యెదురు చూస్తున్నాడు. వాళ్ళని లోపలికి తీసుకెళ్ళాడు.

"ఏ ఏ యెలిమెంట్సు వున్నాయి ఆ రాతిలో?".

"చాలా చిత్రం-".

"చెప్పండి".

"భూమ్మీద వున్న ఎలిమెంట్సు- ఇనుము, రాగి, ఇత్తడి....ఇలాంటి వేమీ అందులోలేవు. ఏ లోహమూ లేదు. అందులో వున్న పదార్థం.....".

"ఊ...పదార్థం-".

"క్షమించండి. నా ముప్పై సంవత్సరాల అనుభవంలో ఆ పదార్థం ఏమిటో నేను కనుక్కోలేకపోయాను. భూమ్మీద దొరికే అన్ని రకాల ఎలిమెంట్సుతోనూ, లోహాలతోనూ పరిశీలించి చూసేను. నాకు అంతుబట్టలేదు."

ఎవరూ మాట్లాడలేదు చాలాసేపు.

ప్రొఫెసర్ బలంగా శ్వాస వదిలి "టిటానియమ్ యేమో చూశారా?" అన్నాడు.

"సారీ ప్రొఫెసర్, కాదు" అన్నాడు భట్.

"పరిశీలించండి నేనూ ఆలోచిస్తాను" బయటికి వస్తూ అన్నాడు.

మెట్లెక్కి పైకి వస్తూంటే, "టైమెంతయింది?" అడిగేడు ప్రొఫెసర్.

"పదిన్నర."

"వచ్చేడా చంద్రుడు?"

చప్పున తలెత్తి చూసేడు రమణ.

.... ఆకాశం నిర్మలంగా వుంది. నక్షత్రాలు మిల మిల మెర్తుస్తున్నాయి. ఒక మూలనుంచి నెమ్మదిగా వస్తున్నాడు చంద్రుడు.

ఏదో ఆలోచన స్ఫురించి ప్రొఫెసర్ సన్నగా వణికేడు.

*　　*　　*　　*　　*　　*

ఆ మరుసటి రోజు తెల్లవారుఝామున అయిదింటికి మెలకువ వచ్చింది రమణకి. కళ్ళు విప్పగానే పచార్లు చేస్తున్న ప్రొఫెసరు కనిపించాడు. పక్కనిండా గాలికి చెల్లాచెదురైన కాగితాలు, కాగితాల్నిండా లెక్కలు.

రమణ లేవటం చూసి, అతడు ఆగి, "ఈరోజు మనమో దొంగతనం చెయ్యాలి!" అన్నాడు.

"ప్రొద్దున్నే మాట్లాడటానికి ఇంతకంటే మంచి కబుర్లు దొరకలేదా?" అన్నాడు అతడ్ని తేరిపార చూస్తూ.

"జోకు కాదు నిజమే!"

"ఏం దొంగతనం చెయ్యాలి?"

"చంద్రశిల...."

రమణ తల విదిలించేడు.

ప్రొఫెసర్ అన్నాడు. "నీకు జ్ఞాపకం వుందా? చాలా రోజుల క్రితం- ఐ మీన్ కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం ఆర్మ్‌స్ట్రాంగ్ అనే అతను చాంద్రుడి రాళ్ళను తెచ్చేడు. ఆ తెచ్చిన రాళ్ళలో ఒక్కో దేశానికి ఒక్కో పౌండు బరువున్న శిలని అమెరికా బహుమతిగా ఇచ్చింది...."

తెలుసన్నట్టు తలూపాడు రమణ.

"చంద్రుని నుంచి తెచ్చిన ఆ శిలల్లో భూమికి వినాశకరమైనదేమన్నా వుందేమోనని చాలా భద్రంగా వుంచింది ప్రతి దేశమూ. దాన్ని మనం దాన్ని సంపాదించాలి."

"ఎందుకు?"

"ప్రశ్నలెయ్యకు. నిజానికి ఎందుకో తెలీదు."

....

ఆ రోజు పదింటికి ఇద్దరూ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ జియాలజీ మ్యూజియంలో వున్నారు. ప్రధాని తాలూకు అతిధులుగా వాళ్ళకి ప్రత్యేక స్వాగతం లభించింది. తిరిగొచ్చేటప్పుడు ప్రొఫెసర్ పొడవాటి తన కోటు వెనుకనుంచి చంద్రశిల తాలూకు ఓ చిన్న ముక్క తీసుకువచ్చాడు.

పదకొండింటికి ఇద్దరూ జియాలజిస్ట్ భట్ లేబరేటరీలో వున్నారు.

"ఇదిగో ఇది చూడండి" అంటూ శిలని అందించేడు ప్రొఫెసర్.

"ఎక్కడిదీ రాయి?" అందుకొంటూ అడిగాడు భట్.

"మా యింటి పెరట్లోది. దీన్ని పరీక్షించి ఇదీ, ఆ రాయిలో వున్నదీ ఒకే లోహం అవునో కాదో చెప్పండి-" అన్నాడు ప్రొఫెసర్.

భట్ లోపలికి వెళ్ళాడు.

"ఏమిటిదంతా?" అడిగేడు రమణ.

"చంద్రుడు శిల నుండి తెచ్చిన శిలల్లో ఒక కొత్త రకం పదార్థం వుంది. ఆ పదార్థం భూమీమ్మీద లేదు. మన సైంటిస్టులు దానికి 'అర్మాల్‌కొలైట్' అని పేరు పెట్టారు. అంటే ఏమిటో తెలుసా?"

"ఉహూ...."

"చంద్రుడి నుంచి శిలల్ని తెచ్చిన వాళ్ళెవరు?"

"నీల్ ఆర్మ్‌స్ట్రాంగ్, ఆల్‌డ్రిన్, కొలెన్స్ అనే ముగ్గురు."

"వాళ్ళ పేర్లు కలిసొచ్చేలా ఆ కొత్త పదార్థానికి ఆ పేరు పేట్టారు. ఈ రాయిలో రానీ ఆ కొత్త పదార్థం వుంటే...."

"ఉంటే...." అర్థంకాక అడిగేడు.

ప్రొఫెసర్ మొహం వాడిపోయింది "రేపు రాత్రే చంద్రుడికి ఆఖరి రోజు. ఎల్లుండి రాత్రి పన్నెండు గంటలకి ఆ నక్షత్రం వైపు వెళ్ళి 'స్మాష్' అయిపోతాడు."